

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 05 października 2016 roku (data wpływu), powód D. K. (1) wniósł o ustanowienie z dniem 21 marca 2016 roku rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej powoda z pozwaną P. K. (1) oraz o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów postępowania (k. 3-5).

Prokurator zgłosił swój udział w sprawie (k. 149).

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 stycznia 2017 roku (data prezentaty) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości (k. 28-43).

Na rozprawie w dniu 31 marca 2017 roku powód zmodyfikował powództwo w zakresie daty żądania ustanowienia rozdzielnosci wnosząc o ustanowienie jej z datą złożenia pozwu (k.206). Z uwagi na modyfikację powództwa Prokurator odstąpił od udziału w sprawie (k.207). Pozwana podtrzymała swoje stanowisko.

Strony podtrzymały powyższe stanowiska do końca postępowania (k. 235-236).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania D. K. (1) i P. K. (2) z domu K. są małżeństwem od dnia 16 listopada 2013 roku (k. 7). Nie zawierali umów małżeńskich (k.4, 32).

Strony przed wszczęciem niniejszego postępowania nie podejmowały rozmów w przedmiocie zawarcia umowy majątkowej (k. 36). W grudniu 2015 roku małżonkowie rozważali złożenie do Sądu wniosku o separację. Ostatecznie tego wniosku nie złożono (k. 154, 157, 187v, 188, 228).

Do około 21 marca 2016 roku strony mieszkały wspólnie w mieszkaniu położonym w W. przy ul. (...). Powód wyprowadził się wówczas po raz pierwszy z domu (k. 4, 228). Wyjechał wówczas na szkolenie. Po powrocie ze szkolenia wrócił do domu (k. 232). Z uwagi na wykonywany zawód pilota samolotu powód często wyjeżdżał na okresy jednego – dwóch tygodni, czasami około miesiąca (k. 207, 232). W lipcu 2016 roku małżonkowie wspólnie wyjechali na wakacje (k. 232, 103-106). Ostatecznie powód wyprowadził się na przełomie sierpnia i września 2016 roku (k. 34, 207, 228). Do około końca października przebywał na stałe w Omanie, następnie spędził tam zasadniczo cały grudzień 2016 roku (k. 34, 231). W następnych miesiącach już nie powrócił do domu.

Strony posiadają dwoje wspólnych małoletnich dzieci – niespełna trzyletnią córkę L. (ur. (...)) i półrocznego syna M. (ur. (...)) (k. 32, 40). W okresie ciąży pozwanej z drugim dzieckiem powód nie interesował się przebiegiem ciąży (k. 32). W dacie złożenia powództwa w niniejszej sprawie pozwana była w dziewiątym miesiącu ciąży (k. 229). Powód odwiedził pozwaną i syna dopiero po tygodniu od narodzin dziecka (k. 32, 231). Pozwana urodziła dziecko tydzień przed planowanym terminem porodu (k.233).

Od dnia 20 grudnia 2016 roku toczy się sprawa o rozwód przed Sądem Okręgowym w Warszawie III C 1639/16 (k. 154). Ponadto przed tutejszym Sądem z powództwa P. K. (1) toczy się sprawa o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny V RC 848/16 (k. 154). W toku postępowania rozwodowego udzielono zabezpieczenia kontaktów ojca z dziećmi. Ponadto powód w trybie zabezpieczenia jest zobowiązany do łożenia alimentów po 4.000 zł na rzecz małoletnich dzieci (k.228). Pozwana ocenia tą kwotę jako niewystarczającą, w toku postępowania o rozwód wnosi o znacznie wyższą kwotę alimentów (k. 233-234, 235).

Na majątek wspólny stron składają się: mieszkanie o pow. 80 mkw. położone w W. przy ul. (...) lok. 50 wraz z wyposażeniem (k.30, 48-53, 228). Powód chciałby zbyć to mieszkanie i podzielić się z żoną kwotą uzyskaną ze sprzedaży. Na mieszkaniu ciąży jednak kredyt hipoteczny (k. 234). Pozwany informował żonę o zamiarze sprzedaży mieszkania. Małżonkowie porozumiewali się w kwestii partycypacji pozwanej w ratach kredytu (k. 199, 228, 234).

Wcześniej raty kredytu były opłacane przez powoda. Strony w tych celach miały wspólne konto (k. 228). Aktualnie powódka spłaca połowę raty kredytu hipotecznego oraz reguluje opłaty za mieszkanie (k. 233, 190-198).

W okresie małżeństwa stron dokonywali wspólnie lub osobno zakupów kilku bardziej wartościowych przedmiotów lub wyższych rozrządzeń pieniędzmi. Pozwana podniosła, iż w lutym 2017 roku powód spłacił z pieniędzy pochodzących ze wspólnego kredytu, kredyt zaciągnięty na swój majątek odrębny w postaci samochodu B. (...) (k. 30). Ponadto powód zakupił zegarek T. H. za kwotę 8300 złotych, stanowiący prezent dla ojca powoda (k. 45). Strony nie konsultowały tego zakupu (k.188). W przedmiotowym okresie zakupiony został także samochód marki M., stanowiący własność matki powoda (k.208, 229). Powód również użytkuje ten pojazd (k.208, 211). Zdaniem pozwanej faktycznym właścicielem pojazdu jej jej mąż, który zawsze pragnął posiadać taki samochód (k.234).

W trakcie zgodnego pożycia stron pozwana nie miała dostępu do zasadniczego konta bankowego powoda (k. 39). Strony posiadały wspólne konto, na które powód wpłacał środki na spłatę kredytu oraz kwotę po około 2.000-3.000 zł., którą małżonkowie przeznaczali na bieżące potrzeby (k.187v, 230,233). Pozwana użytkowała kartę płatniczą powoda do tego konta (swoją zgubiła) (k. 228). Pozwana posiadała również swoje konto, na które wpływała jej wynagrodzenie (k.228).

Strony spłacają trzy kredyty w łącznej kwocie 4.000 zł (k.188). Wysokość raty kredytu hipotecznego wynosi 2.900 zł., rata kredytu gotówkowego stanowi 870 zł. oraz 306 zł. kredytu na sprzęt domowy (k.229). Do końca 2016 roku powód spłacał raty kredytów (k.228, 233). Pozwana obecnie płaci połowę raty obu kredytów (k.188, 199). Powód wpłaca na rachunek kredytowy całą ratę (k.230). Od czasu ustalenia alimentów w trybie zabezpieczenia pozwana płaci czynsz administracyjny za mieszkanie (k.186- 187v, k. 229). Obecnie strony są w trakcie przygotowania cesji umów na media na pozwaną – powód otrzymał dokumenty do podpisu (k. 231).

Pozwana ocenia, że powództwo w niniejszej sprawie motywowane jest jedynie różnicą w wysokości zarobków stron. Wskazała, iż działanie powoda jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego – art. 5 kc (k.41). Powód ocenia, że nie jest możliwe porozumienie się z pozwaną, rozmowy kończą się kłótniami (k.227-229).

W trakcie zgodnego pożycia strony korzystały wspólnie z samochodu powoda marki B. (k.229). Samochód ten został zakupiony przez powoda przed zawarciem małżeństwem. Obecnie powód jest w posiadaniu tego auta od września 2016 roku (k.230).

Od 2017 roku pozwana wynajmuje samochód od swojego ojca (k.223). Opłata miesięczna wynosi 1.200 zł. Jest to samochód N. (...), o niskiej wartości 7.000-8.000 zł (k.229). Pozwana nie konsultowała z powodem zawarcia umowy najmu. Poinformowała go jednak o jej zawarciu (k. 229, 234).

Pozwana nie odczuła aby wyprowadzenia się przez powoda w marcu 2016 roku stanowiło na trwałe rozstanie się z nią – w następnych miesiącach byli razem na wakacjach, organizowali urodziny córki , pozwana była w ciąży (k.235). W wakacje 2016 roku korespondowali za pośrednictwem komunikatorów internetowych, z treści tych rozmów nie wynika, iż strony przebywały wówczas w separacji faktycznej (k. 33, 55-111). W wakacje 2016 roku strony były wspólnie na wyjeździe w (...) (k. 141). Ponadto w czerwcu 2016 roku strony były razem na ślubowaniu radcowskim pozwanej (k.144).

Powód D. K. (1) ma 29 lat. Jest kapitanem statku powietrznego. Na początku małżeństwa stron był pilotem, od czerwca 2016 roku awansował na kapitana (k. 231). Pracuje w liniach lotniczych (...) Sp. z o.o. zarobki pozwanego sięgają kwoty 16.000-17.000 zł netto miesięcznie (k. 40, 229). W grudniu 2016 roku osiągnął dochód ponad 20.000 zł, gdy pracował na dodatkowym kontrakcie (k.230). Ponadto osiąga dochód z najmu mieszkania w kwocie 1.600 zł netto (k. 41).

Powód spłaca także kredyt zaciągnięty, przy pomocy rodziców, na odbycie szkolenia pilota. Jego rata wynosi 2.200 zł (k.208, 230).

W listopadzie 2016 roku zawarł umowę ubezpieczenia na życie (k.201a). Uposażoną z tego ubezpieczenia jest matka (k.188). W sierpniu 2016 roku powód zawarł bez konsultacji z pozwaną umowę kredytu (k. 37). Powód od września 2016 roku nie zaciągał zobowiązań (k. 230).

Pozwana P. K. (1) ma 28 lat. Pozwana jest radcą prawnym. Jest zatrudniona w kancelarii, w której otrzymuje pensję w kwocie 3.200 zł miesięcznie. Obecnie przebywając na urlopie macierzyńskim otrzymuje 2.545 zł (80% wynagrodzenia) (k. 40, 148).

Pozwana po ślubie pracowała przez pewien czas, następnie przebywała na zwolnieniach lekarskich w związku z zagrożoną ciążą, po urlopie macierzyńskim przeszła na urlop wychowawczy, a następnie przebywała na zwolnieniu w związku z drugą ciążą, aż do urodzenia młodszego dziecka (k.228). Po zakończeniu urlopu macierzyńskiego rozważa pójście na kolejny urlop wychowawczy (k.233). Pójście przez pozwaną na urlop wychowawczy było podyktowane częstymi wyjazdami służbowymi powoda, dobrą sytuacją materialną rodziny (k.232).

Pozwana wraz z dziećmi mieszka nadal w mieszkaniu stron położonym w W. (k. 228).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w tym przede wszystkim wyjaśnień stron: powoda (k.)227--231, pozwanej (k.231-235) oraz świadków D. K. (2) (k. 207-209), M. K. (k. 209-211), W. R. (k. 211-212), P. S. (k.214-215), E. M. (.216-217), M. P. (k. 217-219), F. C. (k.219), A. C. (k.220-221), P. K. (3) (k. 222-225).

Sąd dał wiarę zeznaniom stron, albowiem w kwestiach istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania, w szczególności ich sytuacji rodzinnej, majątkowej oraz ich wzajemnych relacji były one konsekwentne, spójne i w większości ze sobą korespondowały. Pozwana potwierdziła, iż pierwszy raz powód wyprowadził się z ich wspólnego mieszkania w marcu 2016 roku. Wskazała, iż po powrocie męża do domu małżonkowie funkcjonowali prawidłowo jako rodzina, wspólnie spędzali czas, prowadzili gospodarstwo domowe, opiekowali się dzieckiem. W czasie wakacji letnich wyjechali wspólnie na rodzinne wakacje do (...). We wrześniu, po jednym z wyjazdów służbowych powód spadkował swoje rzeczy i wyprowadził się z domu. Pozwana wskazała, iż była wówczas w 8 miesiącu ciąży. P. K. (1) podała, iż w skład majątku wspólnego wchodzi mieszkanie obciążone kredytem hipotecznym, w którym zamieszkuje wraz z dwójką małoletnich dzieci oraz wynagrodzenia stron. Jej zdaniem relacje z mężem umożliwiają małżonkom zarząd majątku wspólnego. Obecnie pozwana spłaca połowę raty kredytu hipotecznego. Nie widzi możliwości sprzedaży mieszkania, gdyż jest obciążone znacznym kredytem hipotecznym, z tego kredytu został również spłacony samochód jej męża. Poza kredytem hipotecznym małżonkowie posiadają jeszcze jeden wspólny kredyt zaciągnięty na wykończenie mieszkania, do spłaty pozostało 7 lat. Nadto powód spłaca kredyt wzięty na sprzęty RTV AGD. Powódka zeznała, iż aktualnie otrzymuje alimenty w kwocie 4000 złotych, tytułem zabezpieczenia. Nie ma dostępu do konta osobistego i pensji męża.

Z depozycji powoda wynika, iż po raz pierwszy wyprowadził się z wspólnego mieszkania w marcu 2016 roku. Ostatecznie wyprowadził się z końcem sierpnia, z powodu eskalacji konfliktu z żoną. Jego zdaniem kryzys w małżeństwie stron trwał już od 2015 roku. Potwierdził, iż głównym składnikiem majątku wspólnego jest mieszkanie na W.. Wskazał, iż wraz z żoną posiada kredyt hipoteczny, kredyt gotówkowy zaciągnięty na wykończenie mieszkania oraz kredyt, który był przeznaczony na sprzęty RTV AGD, którego jest jedynym kredytobiorcą. W czasie trwania małżeństwa na wspólne konto małżonków wpłacał kwotę dwukrotności raty kredytu, te środki były przeznaczone na spłatę kredytów oraz bieżące utrzymanie rodziny. Rata kredytu hipotecznego wynosi 2900 złotych, kredytu gotówkowego 870 złotych oraz 306 złotych rata z tytułu kredytu przeznaczonego na sprzęty znajdujące się we wspólnym mieszkaniu. Od momentu wyprowadzenia się z domu do stycznia 2016 spłacał wszystkie zobowiązania sam. Potwierdził, iż w chwili złożenia pozwu o rozdzielenie jego żona była w 8 miesiącu ciąży. Zaprzeczył, aby w tym czasie dokonywał zaciągał jakieś zobowiązania, dokonywał większych wydatków. Wskazał, iż dodatkowo spłaca kredyt, który zaciągnęli jego rodzice na szkolenie pilota, w kwocie 2200 złotych miesięcznie.

Zeznania świadka D. K. (2), matki pozwanego, częściowo zasługują na wiarę.

Świadek potwierdziła, iż jej syn definitywnie wyprowadził się z mieszkania stron pod koniec sierpnia, co jest zgodne z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Wskazała, iż wcześniej w nim pomieszkiwał, przebywał na dłuższym wyjeździe służbowym. Zdaniem świadka to powód utrzymywał w całości rodzinę, pozwana swoją pensję przeznaczała na własne potrzeby. W ocenie Sądu na wiarę nie zasługują relacje świadka, w których twierdziła, iż poza wyłącznym utrzymywaniem rodziny, jej syn sprzątał, gotował, synowa przesiadywała wówczas w internecie. Jak zostało ustalone w toku niniejszej sprawy powód często wyjeżdżał służbowo, w tym czasie prowadzeniem domu i wychowywaniem dziecka zajmowała się wyłącznie pozwana. Sam świadek zeznała, iż przed wyprowadzką z domu powód przebywał na dłuższym wyjeździe trwającym około pół roku, przyjeżdżał do domu na urlopy. Trudno zatem przyjąć, iż poza wyłącznym utrzymaniem rodziny, powód zajmował się również domem, podczas gdy pozwana przesiadywała w Internecie.

Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiary świadkowi M. K.. Świadek jednak swoją wiedzę dotyczącą spraw finansowych stron posiada głównie z relacji swojego syna powoda D. K. (1).

Zeznania świadka W. R. nie wiele wniosły do sprawy. Świadek bowiem nie był zorientowany w relacjach panujących między stronami, nie miał wiedzy na temat ich spraw finansowych. Potwierdził, iż powód pierwszy raz wyprowadził się z domu w marcu 2016 roku, później ze względu na ciężę żony pomieszkiwał we wspólnym mieszkaniu, z rodziną nie mieszka od sierpnia 2016 roku.

Zeznania świadków P. S., E. M., M. P., F. C., A. C. należy uznać za w pełni wiarygodne, obiektywne i rzetelne źródło wiedzy o przedmiotowej sprawie. Zeznania tych świadków są konsekwentne, jasne, cechują się zgodnością z doświadczeniem życiowym i logiką, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiary. Świadek P. S. zeznała, iż z jej wiedzy małżonkowie od początku ustalili taki podział ról, iż Partycja K. zajmowała się domem i dzieckiem. Jej zdaniem małżonkowie ze sobą rozmawiają. Świadek E. M. potwierdziła, iż małżonkowie ustalili, iż pozwana będzie zajmowała się domem i dzieckiem, a powód zabezpieczać finansowo rodzinę. Z wiedzy świadka wynika, iż dysproporcje między dochodami małżonków są ogromne. Wskazała, iż aktualnie pozwana spłaca połowę kredytu w kwocie około 2000 złotych. Zdaniem świadka małżonkowie ze sobą rozmawiają w kwestiach finansowych. Również świadek M. P. potwierdziła, iż po urodzeniu pierwszego dziecka strony podjęły wspólną decyzję o podziale obowiązków w małżeństwie. Pozwana zajmowała się domem i dzieckiem, jej środki były przeznaczane na wyżywienia, natomiast powód finansował pozostałe potrzeby rodziny, w tym spłacał kredyt na mieszkanie. Od stycznia 2017 roku na prośbę męża pozwana spłaca połowę kredytu w kwocie około 2000 złotych. Z zeznań świadka A. C. i F. C. wynika, iż powód z uwagi na charakter swojej pracy często przebywał poza domem, w niewielkim zakresie uczestniczył w opiece nad córką. F. C. dodatkowo wskazał, iż pomiędzy dochodami stron była na pewno istotna dysproporcja.

Za prawdziwe Sąd również uznał zeznania świadka P. K. (3). Sąd nie znalazł podstaw do kontestowania treści tych zeznań, albowiem są one spójne wewnątrz i jak już wskazano zewnątrz, a także logiczne, a nadto korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności z zeznaniami pozwanej.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd wziął także pod uwagę dołączone do akt sprawy dokumenty w szczególności w postaci rachunków, wypisu z księgi wieczystej, potwierdzenia przelewów, wydruków z korespondencji smsowej, dokumentacji fotograficznej albowiem nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a podczas rozprawy żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 52 krio: „z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej. Rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach Sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym, niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeśli małżonkowie żyli w rozłączeniu.”

Wspólność majątkowa między małżonkami powstaje z mocy samego prawa z chwilą zawarcia małżeństwa i co do zasady obejmuje przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (art. 31 § 1 krio). Przyczyny ustania majątkowej wspólności małżeńskiej mogą być różne, jednak do najczęściej spotykanych należą rozwiązanie małżeństwa oraz zawarcie przez małżonków umowy w formie aktu notarialnego, ustanawiającej rozdzielność majątkową małżeńską.

Do ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej art. 52 krio wymaga istnienia tzw. ważnych powodów. W literaturze podkreśla się, że owe ważne powody, o których mowa w powyższym przepisie, to istnienie takiej sytuacji, która w konkretnych okolicznościach faktycznych powoduje, że dalsze trwanie wspólności majątkowej między małżonkami pociąga za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków lub także dobra rodziny. (M. Sychowicz [w:] K. Piasecki (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, Warszawa 2002, s. 277). Ważny powód uzasadniający ustanowienie rozdzielności majątkowej może również stanowić separacja faktyczna małżonków uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym i najczęściej zarazem stwarzająca zagrożenie interesów majątkowych jednego lub nawet obojga małżonków. Obojętne jest przy tym, czy zachodzi trwałe i zupełny rozkład pożycia małżonków.

Pojęcie „ważne powody” jest pojęciem niedookreślonym, w związku z czym zadaniem Sądu jest ustalenie, na czym one polegają, i czy zachodzą w konkretnej sprawie. W doktrynie i judykaturze przyjmuje się, że przesłankami do ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej są: poważne zagrożenie lub naruszenie interesu majątkowego małżonka żądającego zniesienia wspólności, trwonienie majątku, alkoholizm, narkomania, hazard, rażąca niegospodarność, uporczywy brak przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, uporczywe dokonywanie szczególnie ryzykownych operacji finansowych zagrażających materialnym podstawom bytu rodziny, separacja faktyczna, która uniemożliwia małżonkom współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym.

Ważne powody w rozumieniu art. 52 § 1 krio, to nie tylko okoliczności natury majątkowej, jak trwonienie przez jednego z małżonków dochodów lub dokonywanie czynności powodujących uszczerbek we wspólnym majątku. Za ważne powody uznaje się również okoliczności, których źródła tkwią w rozdźwiękach między małżonkami natury osobistej, stwarzających taką sytuację, że wykonywanie przez każdego z małżonków zarządu nad ich wspólnym majątkiem jest niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione, a wspólność majątkowa przestaje służyć dobru założonej przez małżeństwo rodziny.

Powództwo podlega oddaleniu w całości, bowiem brak jest zdaniem Sądu ważnych powodów do ustanowienia rozdzielności majątkowej z art. 52 § 1 kro.

W początkowej fazie postępowania powód wniósł o ustanowienie rozdzielności z datą wsteczną od 21 marca 2017 roku.

Jak ustalono w toku postępowania dowodowego w sprawie strony około marca 2016 roku przechodziły pewne trudności małżeńskie, powód wyprowadził się wówczas z domu, jednak przez dalsze około pół roku ich stosunki poprawiły się, byli m.in. wspólnie na wakacjach, pozwana była w ciąży z drugim dzieckiem.

W toku trwającego postępowania powód zmodyfikował powództwa poprzez zastąpienie żądania ustanowienia rozdzielności z datą wsteczną żądaniem ustanowienia jej z datą wniesienia pozwu. Okoliczność osobnego życia małżonków od około sierpnia-września 2016 roku była bezsporna. Od tego czasu relacje małżonków nie ulegają poprawie. W październiku 2016 roku powód wytoczył powództwo w niniejszej sprawie, w grudniu złożył pozew rozwodowy. Między stronami istnieje zatem obecnie stan separacji faktycznej, jednak zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, separacja może być uznana jako ważny powód w rozumieniu art. 52 § 1 kro tylko wtedy, gdy uniemożliwia, bądź znacznie utrudnia współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2000 r., III CKN 287/00, wyrok Sądu Najwyższego z 12 września 2000 r., III CKN 373/99).

Powód uzasadnił swoje żądanie ustanowienia rozdzielności okolicznością istnienia separacji faktycznej, brakiem wglądu w sprawy żony, brakiem współpracy w sprawach zarządu majątkiem wspólnym. Pozwana podważyła te przesłanki wskazując z jednej strony na niezgodność żądania powoda z zasadami współżycia społecznego z uwagi na znaczne dysproporcje dochodowe stron, posiadanie dwojga małoletnich dzieci, ponadto podała, iż powód ma wgląd w jej sprawy, że nie zaciąga ona zobowiązań, a wreszcie, że zarząd majątkiem wspólnym nie jest utrudniony.

W ocenie Sądu strony nie znajdują się w sytuacji uniemożliwiającej zarząd majątkiem wspólnym. Na majątek wspólny stron zasadniczo składa się mieszkanie w W. wraz z wyposażeniem. Pozwana podniosła, iż na majątek wspólny składają się także samochód B., samochód M., markowy zegarek itp., które pozwany miał finansować ze wspólnych środków, jednak postępowanie dowodowe nie potwierdziło w pełni tego stanowiska. Odnośnie samochodu B. wskazać należy, że pozwana posiada roszczenie w ewentualnym postępowaniu o podział majątku wspólnego o zwrot nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny powoda. Obecnie nie jest to jednak majątek wspólny. Pozostałe przedmioty wskazane przez pozwaną albo są własnością innych osób (samochód, zegarek) albo też nie stanowią na tyle istotnego składnika majątku dla stron aby rozważać każdy z tych przedmiotów (np. telefon pozwanego o wartości około 10% jego miesięcznych zarobków). Mieszkanie stron zostało zakupione i wyposażone za kredyty obciążające oboje małżonków. Obecnie, na żądanie powoda, który dotychczas jako strona silniejsza ekonomicznie opłacał kredyty, małżonkowie dokonali podziału rat kredytu – pozwana łoży około 1/2 raty część dwóch kredytów. Opłaca także czynsz administracyjny za mieszkanie. Strony porozumiały się co do cesji mediów na pozwaną. W ocenie Sądu okoliczności te nie stanowią o braku współpracy stron w kwestiach majątkowych. Powód jest zobowiązany na mocy postanowienia Sądu do łożenia alimentów na rzecz małoletnich dzieci stron. Natomiast pozwana nie ma dostępu do środków otrzymywanych z wynagrodzenia za pracę powoda. Brak jest w aktach również jakichkolwiek danych, aby pozwana zaciągała jakiegokolwiek zobowiązania, które miałyby obciążać powoda.

Powód podniósł także, iż zamierza sprzedać mieszkanie wspólne położone na W. i podzielić się z żoną kwotą uzyskaną ze sprzedaży. Natomiast pozwana wskazała, że z ceny sprzedaży mieszkania należałoby pokryć pozostały do spłaty kredyt hipoteczny ciężący na wspólnej nieruchomości. Nadto jest to jedyne miejsce, w którym może zapewnić sobie i dzieciom podobny standard życia, które rodzina wiodła, kiedy małżonkowie zamieszkiwali wspólnie. Między strony jednak prowadzone są rozmowy w przedmiocie przyszłych kroków odnośnie mieszkania. W ocenie Sądu okoliczność, iż powód chciałby sprzedać mieszkanie, a pozwana aktualnie się na to nie zgodzi, nie stanowi o braku możliwej współpracy stron w sprawach zarządu majątkiem wspólnym. Strony na pewnym poziomie współpracują, odmienna wizja co do głównego składnika majątku nie stanowi wprost o braku współpracy a na pewno nie stanowi zagrożenia interesów majątkowych powoda.

O zagrożeniu interesów majątkowych powoda nie stanowi także okoliczność, iż żyjąc oddzielnie powód ma wątpliwości co do ewentualnego zaciągania przez pozwaną zobowiązań finansowych. Zauważyć należy, że ze sprawy rozwodowej, której istotnym elementem jest alimentacja małoletnich dzieci (pозwana dochodzi znacznych kwot alimentów), powód posiada wiedzę o poziomie życia pozwanej, głównych wydatkach. Ponadto należy wskazać, iż w okresie od wyprowadzenia się powoda do chwili obecnej pozwana zawarła jedynie jedną umowę stanowiącą wysokie obciążenie – umowę najmu samochodu od swojego ojca. W ocenie Sądu zawarcie tej umowy uzasadnione było pozbawieniem pozwanej samochodu przez powoda (samochodu tego używała we wcześniejszych okresach), zaś na podstawie zasad doświadczenia życiowego należy ocenić, iż wychowując samotnie dwoje małoletnich dzieci stron, samochód jest znacznym ułatwieniem w sprawach życia codziennego. Zawarcie tej umowy było zatem wymogiem życia codziennego, nawet jeżeli kwota czynszu może budzić wątpliwości na tle racjonalności ekonomicznej (choć pamiętać należy, że koszty utrzymania samochodu takiego jak kilkuletnie B. są na zbliżonym poziomie).

Wreszcie Sąd dostrzegł, iż pomiędzy stronami występuje znaczna dysproporcja dochodowa, potęgowana przez fakt pozostawania przez pozwaną na urlopie macierzyńskim, co trwać będzie do października 2017 roku. Pozwana pozostaje także pierwszoplanowym opiekunem dla obojga małoletnich dzieci stron. W trakcie zgodnego pożycia okoliczności te skłoniły pozwaną do przejścia na urlop wychowawczy celem zapewnienia córce właściwej opieki. Pozwana rozważa pójście na urlop wychowawczy także po skończeniu obecnego urlopu macierzyńskiego. Nie wnikając

czy byłoby to działanie uzasadnione, zauważyć należy, że powództwo w niniejszej sprawie zostało wniesione przez stronę, która zdecydowała o rozpadzie założonej wspólnie rodziny w szczególnym okresie ostatnich tygodni ciąży, narodzin młodszego dziecka, które nadal pozostaje w wieku niemowlęcym. Pozwany został zobowiązany w toku postępowania rozwodowego do tymczasowych alimentów na dzieci, jednak kwota ta (4.000 zł) nie jest znaczna, biorąc pod uwagę dotychczasowy poziom życia stron. Spełnienie żądania powoda, wobec wyartykułowania przez niego myśli o sprzedaży mieszkania stron, mogłoby doprowadzić do sytuacji, gdy pozwana wraz z dwójkiem bardzo małych dzieci zmuszona byłaby do opuszczenia aktualnego miejsca zamieszkania, ponadto wobec możliwości, iż cena sprzedaży nie pokryłaby nawet całości kredytu, pozwaną zarabiającą obecnie co najmniej 7 razy mniej niż powód, mógłby nadal obciążać koszt części raty kredytów, na których pokrycie nie pozwalałyby jej zarobki, a już zwłaszcza w sytuacji np. konieczności najmu innego lokalu. Powyższe sprawia, że podniesiony przez pozwaną zarzut sprzeczności powództwa z art. 5 kc jest uzasadniony. Przez ostatni okres pozwana nie pracowała zawodowo zajmując się wychowaniem dzieci i prowadzeniem domu. Od czasu, gdy powód wyprowadził się z domu jej sytuacja osobista i finansowa stała się bardzo trudna, brakowało jej środków na bieżące utrzymanie. Wskazać należy, iż celem unormowania z art. 52 krio jest zapewnienie ochrony interesów małżonka słabszego ekonomicznie przed dowolnym uchyleciem ustroju wspólności majątkowej. Względ na dobro rodziny i sytuację pozwanej pozwalają w pełni na ocenę, że roszczenie powoda pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego. Sąd Najwyższy wypowiedział się już, że żądanie zniesienia wspólności ustawowej podlega ocenie także z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. W jednym z orzeczeń z ostatniego okresu, a mianowicie w wyroku z dnia 19 maja 1997 r., III CKN 51/97 (OSNC 1997, z. 12, poz. 194) podkreślił, że przy ocenie żądania zniesienia wspólności ustawowej małżeńskiej z punktu widzenia zasad współżycia społecznego powinny być brane pod uwagę między innymi takie okoliczności, jak względ na dobro rodziny lub pozwanego małżonka, jak też wina małżonka, który wystąpił z żądaniem. Skład orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela to stanowisko. Sąd uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności aktualną sytuację finansową pozwanej, która zajmuje się domem i wychowaniem dzieci i nie ma możliwości aktualnie podjęcia dodatkowego zatrudnienia, ocenił, że żądanie zniesienia wspólności ustawowej jest w tym stanie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i z tych względów nie może być uwzględnione. Zniesienie to godziłoby bowiem w dobro rodziny pogarszając sytuację pozwanej, jako strony słabszej ekonomicznie.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 52 kro orzekł, jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc. Pozwana jest bowiem stroną wygrywającą w niniejszym postępowaniu w całości. Na koszty niniejszego postępowania złożyły się: uiszczona już opłata od pozwu (200 zł) i koszty zastępstwa procesowego. Opłata od pozwu została uiszczona przez przegrywającego. Zgodnie z § 4 ust 1 pkt 7 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie wysokość wynagrodzenia wynosi 720 zł. Łącznie zatem pozwanej należy jest zwrot kosztów postępowania w kwocie 737 zł (z uwzględnieniem opłaty skarbowej 17 zł od pełnomocnictwa) i w takiej wysokości koszty te zostały zasądzone na rzecz pozwanej od powoda.